

Η ΠΟΛΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΔΕΝ ΤΡΩΕΙ ΤΟΝ ΑΦΕΝΤΗ...

ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗ

Δύο εργατικά ατυχήματα σημειώθηκαν αυτή τη φορά σε εγκαταστάσεις του Σκλαβενίτη (γνωστός και ως “ο καλύτερος εργοδότης στην Ελλάδα”) με το ένα από τα δύο να είναι θανατηφόρο. Πιο συγκεκριμένα σε κατάστημα στην Ιτέα, εργαζόμενος κατά τη διαδικασία φόρτωσης εμπορευμάτων, υπέστη ακρωτηριασμό ενός δακτύλου, ενώ στο φως ήρθαν και άλλες καταγγελίες για το συγκεκριμένο κατάστημα που αφορούν λιποθυμίες εργαζομένων από τη ζέστη. Λίγες μόνο μέρες αργότερα, σε αποθήκη του ομίλου στην Αττική, εργαζόμενος σκοτώνεται κατά τη διάρκεια της εργασίας του. Παράλληλα, καταγγελία έχει γίνει και για θερμοπληξία υπαλλήλου στον Μασούτη. Συμβάντα τα οποία φυσικά αποσιωπήθηκαν από τα ΜΜΕ.

Τα εργατικά “ατυχήματα” αποτελούν πλέον σχεδόν καθημερινότητα με τα ποσοστά και τους αριθμούς να ανεβαίνουν συνεχώς. Λίγες μόνο εβδομάδες έχουν περάσει από το θάνατο εργαζόμενου στη μάντρα “ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΡΗΣ Α.Ε.” στη Νεοκαισάρεια Ιωαννίνων. Παρά όμως το προφανές ζήτημα κανείς από την πλευρά του κεφαλαίου και του κράτους δε φαίνεται πρόθυμος να κάνει το παραμικρό. Γιατί να ασχοληθούν άλλωστε αφού πάντα βρίσκονται νέα εργατικά χέρια που θα αναγκαστούν να βάλουν τη ζωή τους σε κίνδυνο με αντάλλαγμα την καθημερινή τους επιβίωση, ενώ η κοινωνία έχει πλέον συνηθίσει τόσο πολύ που οι αντιδράσεις είναι ισχνές έως ανύπαρκτες. Ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι ανύπαρκτοι και όταν αναγκάζονται να κάνουν κανέναν έλεγχο είναι για τα μάτια του κόσμου, αφού πρόστιμα και λουκέτα αναιρούνται με ένα τηλέφωνο. Ακόμη όμως και αν δεν μπορεί να σβηστεί το πρόστιμο, αυτό είναι τουλάχιστον για γέλια μπροστά στα κέρδη που βγάζουν οι επιχειρήσεις (4,47 δις για τον όμιλο Σκλαβενίτη το 2022). Χαρακτηριστική είναι η ανακοίνωση του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας η οποία αναφέρει πως έχουν γίνει αρκετές καταγγελίες για τις συνθήκες εργασίες στα εν λόγω super market, χωρίς όμως να υπάρξει κάποια αλλαγή.

Τα παραπάνω έρχονται να ενισχύσουν αντεργατικά νομοσχέδια, με στόχο την ενίσχυση των επιχειρήσεων, μια και το μόνο σημαντικό είναι η δική τους βιωσιμότητα και η αύξηση των κερδών τους. Αύξηση των ωρών εργασίας και των ημερών αλλά και περισσότερη εντατικοποίηση στους χώρους εργασίας εντείνουν τις πιθανότητες τραυματισμού, αφού οι υπάλληλοι είναι εξουθενωμένοι καθ’ όλη την ημέρα τους. Αντί όμως να προβάλλονται τα παραπάνω, τα ΜΜΕ κάνοντας καλά τη δουλειά των αφεντικών τους, προβάλλουν ασταμάτητα τις ελλείψεις εργαζομένων κατά τη διάρκεια της σεζόν διερωτώμενοι ειρωνικά μάλιστα για τους λόγους που δεν πάει ο κόσμος να δουλέψει 15 ώρες την ημέρα και 7 μέρες την εβδομάδα.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι να καθόμαστε να μοιρολογούμε και να λέμε κρίμα για τους “αδικοχαμένους” της τάξης μας. Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τα αμέτρητα εργατικά ατυχήματα επειδή δεν έγιναν στην δική μας γειτονιά. Άλλωστε και στον δικό μας μαχαλά είχαμε δυο απανωτά θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα. Ο μόνος δρόμος για να σταματήσουμε να είμαστε αναλώσιμοι και αναλώσιμες για αυτούς είναι μέσα από τον αγώνα και την οργάνωση. Τον αγώνα ενάντια στην υποτίμηση των ζώων μας και την οργάνωσή μας σε οριζόντιες διαδικασίες, μακριά από ηγέτες και σωτήρες. Μέσα σε σωματεία, σχολές και συνελεύσεις γειτονιάς. Γιατί ενώ μπορεί να κράζεις την απάθεια της κοινωνίας και ταυτόχρονα να θεωρείς ότι οι συνδικαλιστές και όσοι αγωνίζονται είναι απλά τεμπέληδες και κατευθυνόμενοι, αλλά τουλάχιστον παραδέξου ότι έχουν δίκιο όταν λένε ότι “τα εργατικά ατυχήματα είναι εργοδοτικές δολοφονίες”. Και το ξέρουν γιατί όπως εσύ έτσι και αυτοί το έχουν βιώσει από πρώτο χέρι.

**ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΥΤΑΙΠΑΤΕΣ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ**

Αναρχική Ομάδα

A Batalha